

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 118.

Göteborg den 14 nov. 1960.

Käraste lilla Hella!

Nästa brev jag skriver till David bär numret 18. Vi är alltså 100 före. Vi har inte numrerat våra brev tidigare men gör det nu för att vara säkra på att alla går fram.

Efter alla dessa hälsoår ska du in på sjukhus ett tag igen. Ja, visst tackar vi Gud med er att provet inte visade på något tråkigt. Och jag hoppas att denna operation är något jämförelsevis enkelt. Men som du säger, en operation är ju aldrig helt riskfri. "Gamla människor" kan ju kanske råka ut för en propp. Men de ska väl inte du göra, inte. Du vilar under alla livets förhållanden i din Herres hand och erfar den trygghet, som det skänker. Halleluja!

Detta betyder också ett hjärtligt tack för brev nr 118 av den 5 ds, som jag fick den 9 ds. Och i går fick jag Ebbas och Luddes brev av 7/11. Det var ju väl att du har ordnat med julklapper innan du gav dej in på sjukhuset. Du tycker antagligen så och jag förstår att du som är släkt med "de goda gåvornas givare" och är så laddad med givmildhet menar att det var mycket väsentligt. I sammanhanget är det ju i alla fall underordnat. Men roligt ska det bli att få se vad du har hittat på för nåt. Jag skall fördela allt efter order. Så då så.

Det där med BH behöver du nog inte bekymra dej om. När jag mäter min byst, jag som knappt har någon, så kommer jag till 100 cm. utanpå en tunn blus. Gurli har nog alldeles rätt. Är hon som du över bysten, frågade hon mej. Visst inte!!!

I lördags kväll for Olle från Borås kl. 22.55. Strängnäs är deras samlingsplats. Och i Radio eller tidningen sa dom här om dan att det skulle bära iväg den 17:de. Olle visste inte säkert när det skulle skw. Det var nog inte så enkelt för honom att tänka sej att han inte får träffa ungarna och Aina på minst 7 månader. Och naturligtvis inte för Aina heller. Men Eva var så lycklig så att pappa reste.

Hon skulle ju skriva hur många brev som helst till sin pappa, så det skulle bli så roligt, såååå. Jo då, vi ska till Borås i jul också. Vi själva orkar inte med julen hemma med 3 gäster, hur roligt det är skulle vara. Det är ju så välsignat att Aina tycker att det är roligt att jobba med oss och allt. Om några minuter ringer Ebba och jag skall möta henne i stan för att köpa några juldékorationer, som Dodo har bett dom köpa. Det var bra att hon skrivit till dom, annars hade jag nog fått gå ensam och handla. Och jag kan inte sånt.

Det är nu den 16:de och kl. är 18. Det är ibland nästan omöjligt att få slut på ett brev samma dag det påbörjas, om det inte är alldeles nödvändigt. För en stund sedan ringde Olle från Strängnäs, där han skall tillbringa några dar. Den första kontingenten går antagligen å morron. Men Olle ska inte med då.

Nu är väl tiden inne för din operationsdag? Den kommer väl några timmar tidigare till dej än till oss? Mätte du inte få det för besvärligt!

I förrgår var alltså Ebba och jag i alla möjliga affärer för att söka få tag i några julsaker som Dodo beställt. Dom har inte packat upp något vidare så här tidigt. Men människor var vänliga och vi fick lite här och lite där. Och i går förm. gick grejerna X-band, 2 st. Och 2 små X-band skickade vi också till dej. Det var en adventsstjärna av ny typ och ett par vackra små bonader. Dina alltså. Dodo skulle ha stora bonader. Om du inte vill ha sånt där på väggarna, så kan du väl ge bort dom till folk, som vill ha.

I dag har jag varit ute och sprungit för att få tag i en kjol, mörkgrå, lilla. Jag fick en terylene i färg som jag ville ha. Men dom är ju alltid för korta. Dom skulle släppa ner vad som fanns och det kostade 15:- kr. och kjolen 52:-. Här för liden såg jag en kväll i ett fönster en tjusig blus, skotakt mönster i rött och grönt och vad det var för något. Eh sån där strikt skjortblus med lång ärm. I dag fanns den inte kvar och dom hade högst nr 44, som inte räcker till mej. Dom har bestämt sej för ett visst mått på folk, så man behöver banta ner sej innan man försöker få något att ta på sej.

Du har 2 konversationsklasser i engelska pr vecka. Vad behandlar ni för ämnen då? Och så börjar du att tala om att ni snart kommer hem. Det är ju fantastiskt att alla våra småbarn är pensionsmässiga! Tänk om Lalli och Åke hade kommit ut till dess!

På söndag den 20:de och pappas 96-årsdag ska jag ha körkaffe hos mej. Nic och jag har ibland talat om att det skulle vara roligt att ~~mtt~~ vi några stycken, som liksom hör ihop i de här underliga sammanhangen i vår församling, skulle få träffas och prata lite med varandra med våran pastor och hans Maj-Britt i tåten. Så sa Nic till mej här om dan. Du får ta hand om det här. Vi kan inte vara hos mej och inte hos Jonssons och inte hos Ericssons, för där får vi inte vara ensamma. Men hos dej kan vi samlas utan att någon behöver avlyssna vad vi talar om. Jag tänker ju så ofta på sänt men kommer mej inte för. Och jag blev så glad för Nica förslag. Och nu kommer Åkessons, Mirjam och Ernst, Aina och John samt Nic. Vi blir alltså 8 med mej. Och det skall bli så roligt. På de 14 år jag bott här har ingen av dessa varit bjudna hit mer är Nic. Dom har förstås varit här om jag varit sjuk osv. För Åkesson gäller det ju 2 år. Men det räcker. I söndags var det TV-utsändning från Bromma Baptistkyrka med dopförrättning. Vi hade monterat in ett par apparater i kyrkans lilla sal och man samlades där. Men vi var några stycken samlade hos Signe Andersson och Åsög och åhörde det hela. Allt var vackert och värdigt och Wendel-Hansens predikan god. Det är ju ganska

intressant att Radiotjänst är intresserad för en sån här sak och att det får förekomma. Men jag tror att barndop har förekommit och då är det väl helt i sin ordning att vårt dop också kommer "till tals". Jag har väl sagt att Astrid Sahlin lämnat vår församling. Följande vecka gick hon in i Ettan, dock inte med flyttningsbetyg. Vid senaste församlingsmötet begärde Anna-Greta Gustafsson flyttningsbetyg till första. Georg Sahlin begärde att bli befriad från diakontjänsten. Det dröjer väl inte länge för än också han flyttar till Tabernaklet. I söndags började Åkesson på förm. med att säga att det finns någon som är missbelåpen med att han använder talspråk dels då han läser Bibeln och dels då han beder. Det ansågs nonchalant. Men han förklarade att det var inte alls så utan han läste och bad så som han upplevde det. Han nämnde att Jesus talade arameiska, som var vardagspråk i Israel, och han trodde inte att Herren stod där så högtidlig när han sa t. ex. "Kommen till mig" osv. Han sa också att han skulle gärna vilja komma i förbindelse med dan eller den som anmärkte på detta, men då han inte hade någon adress, så gick det ju inte. Alltså ett anonymt angrepp! Så tarvligt! Hälsningar i mängd åtte

did